

62è ANIVERSARI DE L'ACABAMENT DE LA SEGONA GUERRA MUNDIAL

Monument als voluntaris catalans. Barcelona, 8 de maig de 2007

Il·lustres membres de la Mesa, diputats, diputades, representants de les diverses associacions que avui compartim la commemoració d'aquest acte, molt bon dia a tothom. Deixeu-me també saludar de manera especial els escolars que estan al darrere, que són el futur, perquè em fa l'efecte que el missatge més important que podem donar avui és que les generacions que ho van viure en pròpia carn, són aquí precisament perquè no torni a passar mai més el que va passar, i això en bona part és a les mans dels més joves. Per tant, és molt important que avui siguin aquí, i que hi siguin plenament conscients de l'acte que estem fent.

Un acte que, en definitiva, commemora la rendició incondicional de l'Alemanya nazi, ara fa seixanta-dos anys, davant les forces aliades a la Segona Guerra Mundial. Es tancava un funest capítol de la història de la humanitat. El règim nazi s'havia expandit per Europa fent ús de la força militar, del terror i de la repressió en massa.

Calia enfrontar-s'hi per aturar l'horror, per defensar la llibertat, la llibertat de pobles i nacions d'arreu d'Europa, de milions i milions de persones, i també la dels seus fills, la dels seus néts, la de tots els que ara som aquí. Calia lluitar per la llibertat, i les catalanes i els catalans hi van ser presents.

Presentes en un moment en el que acabàvem de perdre, un cop més, la pròpia llibertat, temporalment assolida durant la Segona República i patíem l'inici d'una llarga dictadura franquista, la dictadura dels qui s'havien alçat en armes contra la legitimitat democràtica de la República. La dictadura que van imposar els qui havien guanyat una sagnant guerra civil amb el suport, precisament, de l'Alemanya nazi i de la Itàlia feixista de Mussolini.

Sí, els catalans havíem perdut un cop més la pròpia llibertat, però el compromís dels catalans i les catalanes amb la llibertat forma part de la nostra història, forma part del caràcter d'una nació que al llarg de gairebé tres segles ha mantingut la seva llengua i la seva identitat, precisament, per sobre d'imposicions i de repressions.

«Catalunya i la llibertat són la mateixa cosa», ens havia dit el president Companys, detingut pels nazis i afusellat pel franquisme. Perquè, potser convé repetir-ho ara, en aquests moments, en ple segle XXI, quan tenim la democràcia consolidada i les institucions d'autogovern funcionant: Franco era un dictador que va assassinar, va tenir responsabilitat directa en l'assassinat de milers i milers de persones al nostre país. Franco era aquest personatge, un assassí, un feixista. I hi ha coses amb les quals no es pot fer broma.

Voluntaris catalans es van afegir a aquella nova gran guerra, com ho havien fet també a la Primera Guerra Mundial. Voluntaris catalans, un cop més, van donar la seva vida en defensa de la llibertat, per la d'altres països, però amb l'esperança d'estar també, d'alguna manera, lluitant per la pròpia.

Aquells voluntaris, aquells herois, mereixen el reconeixement que llavors no van poder tenir a la seva terra. Mereixen agraïment per cada dia de pau i de democràcia que des de llavors s'ha gaudit a Europa. Ells van ajudar, van participar, van actuar per fer-ho possible. Mereixen el record permanent, ocupar sempre un lloc destacat en la memòria col·lectiva de la nostra nació.

El seu record, i el record d'allò a què s'enfrontaren, és imprescindible per no oblidar el valor real de paraules com pau, democràcia i llibertat. És molt senzill utilitzar-les quan se'n gaudeix, però ens convé no oblidar la importància del que signifiquen, la facilitat amb què les podem perdre i la dificultat que té recuperar-les.

Aturar l'horror nazi va costar anys i milions de vides, en la més gran i mortífera guerra mai coneguda, la Segona Guerra Mundial.

Avui en commemorem la fi, celebrem la derrota del nazisme, la victòria de la pau i de la llibertat. Una victòria que podem commemorar cada any, però que, sobretot, hem de refermar cada dia.

Avui, amb aquesta ofrena als voluntaris catalans que van lluitar en la Segona Guerra Mundial, amb qui sempre estarem en deute, expressem una vegada més el nostre compromís de mantenir-ne viu el record, de mantenir viva la lluita per la pau, la democràcia i la llibertat.

Moltes gràcies.